

Hoogervorst

CDA en VVD op om hun verzoek om stimulerende, aantrekkelijke maatregelen gestand te doen, dit positieve voorstel te ondersteunen en daarmee de minister te dwingen om met die positieve preventie maatregelen te komen.

Minister **Hoogervorst**: Als ik mevrouw Azough was, zou ik niet meteen heel vrolijk worden. Ik moet het even bekijken. Voor de stemmingen zal ik de Kamer mijn oordeel geven.

Mevrouw **Kant** (SP): Ik heb de indruk dat deze minister zich van dit hele debat een beetje met een jantje-van-leiden afmaakt. Ik wil op één punt nog even terugkomen. Ik heb bewust niet op alle moties gereageerd, maar een ervan gaat mij iets te veel aan het hart en wel de motie over de sociaal-economische gezondheidsverschillen. De minister geeft aan dat roken hierbij een belangrijke factor is, maar in de motie wordt de minister verzocht om een multisectorale aanpak om deze verschillen terug te dringen en vooral de gezondheid van de lagere sociaal-economische milieus op te krikken. Vervolgens ontraadt de minister de aanneming van deze motie en ik vraag mij daarbij af hoe de minister de aanneming van zo'n motie kan ontraden. Ik begrijp dit niet. De minister heeft er geen enkel argument voor gegeven.

Minister **Hoogervorst**: Het is omdat ik de preventienota niet uitsluitend hierop wil richten; ik kom met brede maatregelen. Ik vertel daar eerlijk bij dat ik, gezien de terughoudendheid van de Kamer op heel veel terreinen, niet denk te kunnen beloven dat ik het even met drie jaar ga terugdringen.

Mevrouw **Kant** (SP): Dat begrijp ik dan helemaal niet, want die drie jaar betreffen volgens mij uw eigen doelstelling. Daar zit het hem dus niet in. De vraag is, hoe u die doelstelling gaat bereiken. Wat gaat u daarvoor doen? Deze motie vraagt om in de preventienota met een multisectoraal plan van aanpak te komen om de doelstelling van het verlengen van de gezonde levensverwachting van de lage sociaal-economische groepen te realiseren. Dat is uw eigen doelstelling. Ik vraag u om daar invulling aan te geven en dan ontraadt u aanneming van de motie. Ik kan dan toch niet anders dan concluderen dat u op dit punt gewoonweg niet iets wilt doen?

Minister **Hoogervorst**: Ik wil wel iets doen, maar om met een multisectoraal programma te komen dat hier specifiek op is gericht, is iets waarvan ik denk dat dit net een stap te ver gaat. Ik zal echter zeker voorstellen doen die, bij uitvoering ervan, zullen bijdragen aan het terugdringen van deze verschillen.

Mevrouw **Kant** (SP): Ik moet concluderen dat de minister dit onderwerp na al die jaren nog steeds niet serieus neemt.

Mevrouw **Azough** (GroenLinks): Ik heb een korte vraag over mijn motie. Is het de minister mogelijk ons zijn advies vóór komende dinsdag te doen toekomen?

Minister **Hoogervorst**: Ja, dat zal ik vóór de stemming aan u doen toekomen.

Mevrouw **Arib** (PvdA): Ik kom even terug op de

sociaal-economische gezondheidsverschillen. Ik dacht dat dit kabinet ook als doel heeft om die sociaal-economische gezondheidsverschillen te verkleinen. De Algemene Rekenkamer geeft ons eigenlijk achteraf gelijk, want wij hebben er eerder al voor gepleit met gerichte acties te komen om die verschillen te verkleinen. Ik vind het te algemeen om nu te zeggen dat het wel wordt meegenomen. Ik denk, gezien de ernst van de zaak en gezien ook de doelstelling van dit kabinet, dat het verstandig is om wel met gerichte actie te komen.

Minister **Hoogervorst**: Het zal zeker onderdeel uitmaken van mijn preventienota.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: De stemmingen over de moties zullen volgende week dinsdag plaatsvinden.

Aan de orde is het **debat** naar aanleiding van een algemeen overleg op 8 juni 2006 over **pakketmaatregelen voor reageerbuisbevruchting (IVF) en psychotherapie**.

Mevrouw **Arib** (PvdA): Voorzitter. Ook bij dit onderwerp zal ik kort zijn, want wij hebben al een algemeen overleg over pakketmaatregelen gehouden en de minister is ons voor een belangrijk deel tegemoet gekomen, daar waar het gaat om het terugdraaien van een aantal bezuinigingsmaatregelen, waaronder de bezuiniging op de psychotherapie. Wij hebben daar de argumenten uitgewisseld en ik moet zeggen dat ik niet overtuigd ben van de argumenten van de minister dat het terugdraaien van de maatregelen betreffende psychotherapie pas per 1 januari 2007 kan ingaan en niet met terugwerkende kracht. Het argument dat de minister heeft aangevoerd, is dat het administratief allemaal te ingewikkeld is. Dat lijkt mij geen reden om die maatregelen niet eerder te laten ingaan en ik leg de Kamer daarom de volgende motie voor.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat onderzoek heeft uitgewezen dat de pakketmaatregel psychotherapie dient te worden aangepast;

voorts overwegende dat een aanpassing van de aanspraken in de AWBZ pas in oktober administratief klaar zou kunnen zijn en dit extra administratieve inspanningen met zich brengt;

verzoekt de regering, op basis van het experimenteerartikel in de ZVW en de bestaande experimenteerruimte binnen de AWBZ, de zorgkantoren te adviseren om, in het vooruitzicht van de aanpassing per 1 januari 2007, in het declaratieverkeer en bij de materiële controles, de

Arib

komende maanden ruimhartig om te gaan met de huidige aanspraken;

verzoekt de regering voorts, de NVVP te verzoeken met de zorgkantoren in overleg te treden over de wijze waarop deze aanpassing van de aanspraken al in de praktijk kan worden gebruikt, zodat op korte termijn een aanvang kan worden gemaakt met het opnieuw bieden van de noodzakelijke voortgezette psychotherapie die een aanzienlijke groep patiënten anders pas per 1 januari 2007 kan krijgen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Arib. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund. Zij krijgt nr. 148 (30300-XVI).

□

Mevrouw **Schippers** (VVD): Voorzitter. In het algemeen overleg over de pakketmaatregelen is de AMvB persoonsgebonden budget in de Zorgverzekeringswet niet ter sprake gekomen. De voorbereidingstijd was voor ons te krap. Ik zie geen ruimte om op een ander moment hierover nog met de minister van gedachten te wisselen binnen de termijn van de voorhangprocedure. Daarom leg ik onze mening in een motie aan de minister voor. Ik zal de motie afhankelijk van het antwoord van de minister al dan niet in stemming brengen.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

van mening dat er een overgangsregeling moet zijn in het kader van het experiment persoonsgebonden budget in de Zorgverzekeringswet, waarin de bestaande overeenkomsten van budgethouders met aanbieders worden gerespecteerd;

van mening dat het doel van het experiment is om te zien of innovatieve zorgvormen door het persoonsgebonden budget in de Zorgverzekeringswet van de grond komen;

daarom van mening dat naast onderdelen van de geestelijke gezondheidszorg ook onderdelen van andere vormen van chronische zorg onderdeel moeten uitmaken van het experiment;

verzoekt de regering, aan deze inzet te voldoen door aanpassing van het experiment,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Schippers. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 149 (30300 XVI).

□

Minister **Hoogervorst**: Voorzitter. Mevrouw Arib verzoekt in haar motie om vooruitlopend op de aanpassing van de pakketmaatregel psychotherapie per 1 januari 2007 een aantal zaken de komende maanden al door te voeren. Ik heb tijdens het algemeen overleg aangegeven dat ik voorzie dat dit administratieve problemen zal veroorzaken. Om die reden ontraad ik aanvaarding van haar motie.

Mevrouw **Arib** (PvdA): Ik heb in de motie per se geen datum opgenomen om de afspraken in te laten gaan. Wel heb ik de regering in de motie verzocht om ruimhartig met de afspraken om te gaan, omdat hiermee enorm veel leed kan worden voorkomen, zoals uit het onderzoek van Boer & Croon en uit de brief van de minister kan worden opgemaakt. Ook scheelt dit 2 mln. aan extra kosten. Dat moet de minister toch zeer aanspreken. Mijn verzoek aan de minister is om daar ruimhartig mee om te gaan. Dat weegt voor mijn fractie veel zwaarder dan die administratieve lasten waar de minister het over heeft.

Minister **Hoogervorst**: Op basis van het onderzoek van Boer & Croon kan ik eigenlijk alleen maar vaststellen dat deze motie in feite wordt uitgevoerd omdat er al ruimhartig en creatief met de bestaande regels wordt omgegaan.

Mevrouw **Arib** (PvdA): Als dat het geval is, moet u aanvaarding van de motie toch niet ontraden?

Minister **Hoogervorst**: Deze motie zet mij aan om iets te veranderen. Zoals ik al tijdens het algemeen overleg heb gezegd, is mijn indruk dat men in de huidige regeling al zijn weg heeft weten te vinden. Duidelijk is dat de huidige regeling niet efficiënt is, maar ook dat er niet veel mensen buiten de boot vallen. Laten wij dit nu ordentelijk afwikkelen.

Mevrouw **Van Miltenburg** (VVD): In het algemeen overleg hebt u de volgende argumenten gegeven waarom dit niet kan: de polis kan niet halverwege een jaar gewijzigd worden en je kunt de verzekeraar niet met die kosten opzadelen. Dit staat echter helemaal niet in de polis en de verzekeraar wordt niet met kosten opgezadeld, want de regeling wordt tot op heden gewoon vanuit de AWBZ bekostigd. Ik zou dus graag van u weten welke andere administratieve problemen er zijn waardoor dit niet kan, behalve dat u dit eigenlijk gewoon niet wilt.

Minister **Hoogervorst**: Het besluit Zorgverzekering zal wel degelijk moeten worden aangepast. Daarvoor moet ik ook een procedure met u doorlopen. Een aanpassing met terugwerkende kracht leidt echt tot administratieve lasten voor verzekeraars. Verzekeraars moeten met terugwerkende kracht zorg inkopen voor verzekerden van wie zij niet eens weten of er voldaan is aan de voorwaarde van de noodzaak van meer behandelingen conform het protocol. Je brengt de verzekeraars dus in een onmogelijke positie om te bekijken of al dan niet aan de voorwaarden is voldaan. Vandaar dat ik zeg: laten wij het nou gewoon ordentelijk doen per 1 januari 2007.

Hoogervorst

De heer **Buijs** (CDA): De minister heeft samen met de Nederlandse Vereniging van Psychotherapeuten een indicatieprotocol weten op te stellen. Daardoor is er ook een verandering. De minister wijst tegelijkertijd op de andere kosten die gemaakt worden in andere delen van de ggz. Ik lees de motie zo: verzin voor dit jaar een creatieve oplossing, zodat de behandelingen niet in het gedrang komen. Dat is het enige wat mevrouw Arib vraagt. En houd niet stringent vast aan de regeling per 1 januari aanstaande. Net zoals u die afspraak met de psychotherapeuten hebt gemaakt, zou u met de zorgkantoren kunnen afspreken dat in ieder geval de patiënt niet in de knel komt. De patiënt heeft immers vaak een behandeling nodig die langer dan een jaar duurt.

Minister **Hoogervorst**: Mijn indruk is dus dat dit in de praktijk ook gebeurt. Dat is wat ik u heb gezegd.

De heer **Buijs** (CDA): Is dat een toezegging?

Minister **Hoogervorst**: Nee, dat is geen toezegging. Ik ga het veld er niet toe aanmoedigen dat men het er maar een beetje bij laat. Ik stel vast dat men in de huidige praktijk allerlei wegen heeft gevonden om mensen toch te kunnen blijven behandelen, maar dat dat niet doelmatig is en beter geregeld moet worden. Vandaar het protocol. Dat kan allemaal pas per 1 januari 2007 ingaan. In de tussentijd gaat het veld door op de manier waarop men nu al bezig is. Ik heb niet de indruk dat grote groepen mensen buiten de boot vallen.

De heer **Buijs** (CDA): Als toch problemen ontstaan, bent u dan bereid om u in te zetten conform datgene wat de motie vraagt?

Minister **Hoogervorst**: Als er echt grote problemen zijn, kunnen wij daar natuurlijk altijd naar kijken.

In de motie van mevrouw Schippers staat dat er een overgangsregeling moet zijn in het kader van het experiment met een persoonsgebonden budget in de Zorgverzekeringswet, waarin de bestaande overeenkomsten van budgethouders met aanbieders worden gerespecteerd. Dat is in ieder geval al het geval. Dat heb ik ook toegezegd. De motie vraagt om een uitbreiding van het ggz-experiment naar andere vormen van zorg. Ik zou willen voorstellen dat ik de Kamer nog voor de stemming schriftelijk informeer over de bezwaren daartegen. Dit is immers een vrij technische zaak en ik wil dit even zorgvuldig opschrijven. Dan kan mevrouw Schippers nog voor de stemmingen bekijken of zij de motie wil handhaven.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Er komt dus nog een brief. De stemmingen zullen volgende week dinsdag plaatsvinden.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het rapport "Vandaag over gisteren en morgen" van de Tijdelijke Commissie Onderzoek TBS (30250, nrs. 4 tot en met 6).**

De beraadslaging wordt geopend.

□

De heer **Eerdmans** (LPF): Voorzitter. De minister van VWS had ik er niet bij verwacht, maar dat ligt eigenlijk wel voor de hand. In mijn bijdrage zal hij niet veel voorkomen, maar dat is geen reden voor hem om meteen weg te lopen. De minister van Justitie hebben wij er altijd graag bij als het over tbs gaat. Ik bedacht vanochtend opeens dat dit het eerste debat is waarin het niet over een ontsnapte tbs'er of over een ontsnapte verdachte gaat. Het is een rustig debat.

De minister is erg blij met het rapport van de commissie-Visser. Ik kan dat wel begrijpen. Het is op zichzelf een gedegen studie met gedegen aanbevelingen. De minister heeft een persbericht geschreven op de dag dat het rapport uitkwam. Hij is vooral tevreden omdat de Kamer de minister niet meer op het matje kan roepen over een ontsnapte tbs'er als zij de bevoegdheid over verlopen of afstand van de minister zet, namelijk bij een onafhankelijke psychiatrische dienst. Ik maak mij daarover ernstig zorgen. Het is het meest cruciale punt uit het rapport-Visser. Wat doet de minister dan nog met het tbs-beleid en vooral met het verlofbeleid?

Al sinds 2003 stellen de heer Wolfsen en ik tbs aan de orde. Dat hebben wij keer op keer gedaan. Uit onvrede komt er een parlementair onderzoek over het tbs-beleid en dan zou de uitkomst daarvan zijn dat de politiek op afstand wordt geplaatst. Ik zou dat treurig vinden, want de Tweede Kamer heeft keer op keer gezegd dat de minister het beleid moet aanscherpen. Veel zaken zijn de revue gepasseerd: ontsnappingen, verlopen en enkelbanden. De deskundigen en de psychiaters hebben het systeem niet veranderd; dat hebben wij gedaan. De Kamer heeft haar tanden laten zien en dat was hard nodig. De minister heeft het overgenomen. Hij heeft ook gezegd dat er een aanscherping moest komen van het tbs-beleid. Na alle moties en amendementen die wij hebben ingediend, is het treurig om te zien dat de Kamer op afstand komt te staan, omdat de minister er niet meer over gaat.

De minister heeft het in het kabinetsstandpunt boven de markt laten zweven. Is hij behalve voor het tbs-beleid ook verantwoordelijk voor de tbs-beslissingen? In de brief staat letterlijk dat het de vraag is in welke mate deze politieke verantwoordelijkheid zich uitstrekt over individuele beslissingen. De minister kan dus zeggen dat hij nog steeds over het tbs-beleid gaat. Dat klopt, want er is nog steeds een aantal ambtenaren werkzaam op dat front. Gaat hij echter ook over de beslissingen? Ik voorzie dezelfde situatie als bij het Openbaar Ministerie. Stel dat een ontsnapte tbs'er in Arnhem een meisje verkracht. Iedereen spreekt er schande van, ook de heer Van Haersma Buma en de heer Weekers. Ik zie ze zo weer voor de camera's staan. Er moet een debat komen en in het eerste uur van dat debat gaat het alleen over de vraag of de minister wel verantwoordelijk is. De commissie-Visser wilde daar immers een aparte dienst voor instellen. Is het de minister nog wel aan te rekenen wat er is gebeurd? Kunnen wij hem dat wel verwijten? Let op, dan krijgen wij heel verwarrende discussies en daar heb ik helemaal geen zin in. Read my lips. Dat gaat gebeuren. Ik wil weten of wij erover gaan debatteren als er iets misgaat. Hoe gaan wij dat probleem tackelen? Ik